

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

FOVEA—A PLAY¹

By H. C. NUTTING
University of California

PERSONAE

SEXTUS	A schoolboy
MARCUS	A schoolboy
TITUS	A schoolboy
GAIUS	A "smart" boy
LUCIUS	A slow student
MAGISTER	
CLAUDIA	A schoolgirl
IULIA	Sister of Lucius
MARCELLA	Sister of Titus

ACT I

SCENE I

A garden with house-fronts in the background²

(Enter from the right a group of schoolboys in conversation.)

Sextus: Lucius, ut solet, pensum suum nondum confecit. Illo puero nihil hebetius umquam vidi.

Marcus: Eius stultitiae etiam patrem ipsius pudet; et heri, cum Lucius domi e libro quaedam perperam recitasset neque nomen "medicus" recte pronuntiare posset, pater ei: "Nisi caveris," inquit, "una littera plus eris quam medicus."

Titus: Quidnam istis verbis significare voluit?

Marcus: Non intellego; sed plane iratus fuit.

¹ In this play an attempt has been made to give a suggestion of the wit and humor of Roman comedy in a form suited for high-school use. Readers who are familiar with the plays of Plautus will note at once that Gaius represents one of the stock characters that afforded so much amusement to Roman audiences. The action is arranged in such a way that, if desired, the simple stage setting can be made to conform exactly to ancient standards.

² The scene remains unchanged throughout the play.

Gaius (breaking in impatiently): Plus sapientiae quam lapis non habetis. Litteram *N* significavit; em, "m-e-d-i-c-u-s" et "m-e-N-d-i-c-u-s."

Sextus: Hahahe! facete dictum! Sed quid agamus, dum Lucius pensum suum conficit?

Gaius: Puerum probe ludamus. Foveam hic fodiamus atque virgultis terraque tegamus. Tum, cum ille per hortum properabit, pedes in foveam delapsi eum praecipitem dabunt.

Sextus: Euge! hoc faciemus.

(They hurry to dig a pit and cover it over. As they finish, footsteps are heard at the right.)

Gaius: Celeriter huc accedite. Aliquem cursu venientem audio. *(Draws the boys off toward the left, where they stand around, looking as unconcerned as possible.)*

SCENE 2

(Enter Lucius from the right, on a run. Without noticing the pitfall, he strides safely over it.)

Lucius: Tandem aliquando magister aegre me abire passus est. Heus, pueri: vos volo.

(The boys gather about him, looking rather sheepish.)

Gaius: Quid est, Luci? Quid vis?

Lucius: Tandem e ludo effugi; sed videte, sultis, quid molestiae magister iste crudelissimus mihi adiunxerit.

Marcus: Quid est, quod te tantopere cruciat?

Lucius: O me miserum! Hanc sententiam scriptam mihi dedit. *(Holds a paper out for their inspection.)* Hic titulus mihi decies scribendus est.

Titus: Hoc nihil est negoti. Habe modo animam bonam.

Lucius: Omnia nondum vobis dixi. Imperavit magister ut versum excuderem quo eadem sententia exprimeretur, sed verbis commutatis.

Sextus (soberly): Id vero difficilior est.

Lucius: Ei mihi! Nisi haec omnia hodie confecta erunt, cras ad ludum redire non audebo. Eheu! Quid patri tum dicam?

Gaius: Tranquillo es animo. (*Looking knowingly at the others.*) Fortasse in ea re nos tibi auxilio esse poterimus. Fac sententiam videam. (*Takes the paper in his hand.*) Sedeamus.

(*They sit down near the left entrance.*)

Gaius (*reading from the paper*): "Pensúm nolí différre in pósterum diém." Hem. Magister verbis parcit. Unum versum dat. (*Thinks a moment.*) Nos duos versus reddamus. (*With a wink at the others.*) Quid hoc, Luci? Vide si haec placent. (*Recites*):

Eós dicám stultós qui cúrant ílicó,
In crástinúm diém quae dífferí queánt.

Lucius (*who fails to see the point, but whose ear is caught by the rhythm*): Optime, optime! Sine ea verba perscribam, priusquam e memoria mea effluant.

(*The boys gather around to watch him write out the lines.*)

SCENE 3

(*While the boys are yet watching Lucius, enter from the right the magister, who strides down the path with an important air.*)

Lucius (*looking up from his task*): Quam gaudeo haec confecta esse!

(*At this point the magister breaks through into the pit, and falls prostrate. The other boys are transfixed at the sight; Gaius, with great presence of mind, runs to the rescue.*)

Gaius (*helping the magister to rise*): O magistrum miserrimum! Quis tam scelestus est, qui pedibus tuis tam indigne insidias fecerit? Quam doleo id tibi potissimum accidisse!

Magister (*on his feet, trembling with anger, to the other boys, who are with difficulty repressing their mirth*): Quid ridetis, stolidi? Nonne didicistis apud seniores verecundari oportere? Quos ego—sed motam praestat componere vestem. (*Proceeds, with the help of Gaius, to brush himself off.*)

Lucius (*stepping up*): Te obsecro, magister; ego saltem de hac fovea nihil cognovi. Aspice, sis; hi sunt versus, quos mihi imperavisti. (*Holds out the paper.*)

Magister (somewhat mollified): Gaudeo e vobis unum quidem magistrum suum in honore habuisse. (*Reads aloud in a pompous voice*):

Eós dicám stultós qui cúrant flicó,
In crástinúm diém quae differí queánt.

(*In a rage.*) Mene hoc modo ludificari? O puer stulte, stolide, sceleste, nonne te pudet? Quamquam quid ego te verbis corrigere coner, quem nihil pudere possit? I prae intro.

Lucius: Sed, magister—

Magister: Tace, inquam. I prae intro.

Lucius: At—

Magister: Bat. (*With gesture.*) I statim.

Lucius: Obsecro—

Magister: Verbum unum adde, et te ad terram colapho affligam.

Marcus (aside to Lucius): Melius est te abire. Nonne vides, quam sit iratus?

(*Exit Lucius at the right.*)

Magister (to the other boys): Domum vos abite. Lucium omnibus documento dabo, ne quis vestrum postea me ita ludos facere audeat. Nunc introeo ut corium istius scelesti probe et ex mea sententia ludificer.

(*Exit magister at the right, boys at the left.*)

ACT II

SCENE I

(*Enter from the left a group of girls. They sit down near the exit. From the right enter Lucius, groaning and rubbing his back.*)

Lucius: Ei mihi! Omnibus membris quam doleo! O crura, o tergum! Magister hodie vires decem hominum habere videbatur. Dicere non possum quam multis modis me male mulcaverit. Ei mihi!

Claudia: Vox nesciocuius mihi ad aures advolare videtur. (*Looks about.*) Quem video? Estne Lucius? Is ipse certe est. (*Rising.*) Quid agitur, Luci?

Lucius: Male vivitur.

Iulia: Quid est, mi frater? Ecquid tibi male evenit?

Lucius: Maxime quidem. Verberatus sum paene ad necem.

Marcella: Puerum numquam vidi qui saepius in malum aliquod incideret. Quid hodie factum est?

Lucius: Quidam versus mihi scribendi erant. Gaius, se me adiuturum pollicitus, quaedam scripsit quibus magister nimis ira incensus est. Gaius se expedit. Ego poenas dedi. Em fabulam totam.

Iulia: O rem indignam! Iste Gaius non ferendus est. Se callidum, se pulchrum putat. Nimis est confidens. Arrogantia eius minuenda est.

Claudia: Quo modo id fieri potest?

Marcella: Quid tu dicis, Luci?

Lucius: Nescio. Nimis argutus est. Hodie ille et pueri ceteri hic in horto foveam fecerunt, quo magister ipse se praecipitavit.

Iulia: Papae! Rem quantae audaciae!

Marcella (with sudden resolution): Ubi est fovea ista, Luci? Inspiciamus. *(They move over to the pit and look in.)*

Lucius (picking up some of the sticks): Quanta sollertia tecta sit, videte, puellae.

Marcella (still more emphatically): Montes aureos non merear, ut iste gloriosus hodie supplicium effugiat. Age, Luci; fer lutum et aquam. Tum foveam comple et denuo virgultis folisque tege.

Claudia: Quid, amabo, factura es?

Marcella: Noli, sis, mihi molesta esse. *(All set to work.)* Pedem accelera, Luci; foveam tege. *(Looks suddenly to the left.)* Sed quis venit?

SCENE 2

(From the left enter Titus)

Marcella: Incessus pueri mihi notus esse videtur. Est mecator Titus frater. *(Addressing him.)* Oportunissime venis, Tite; te volo.

Titus (airily): Quid si ego nolo te me velle?

Marcella: Ridicula aufer. Res seria agitur. Lucius noster propter Gai argutias hodie male mulcatus est.

Titus (affecting surprise): Itane? Magister eum re vera verberavit? Putavi hominem id per iocum tantum dixisse.

Lucius (rubbing his back in a reminiscent way): Non putavisses, si audiisses verbera.

Marcella: Numquam mecastor quisquam me postea Marcel-
lam dixerit, nisi ego hodie effecero ut Gaius iste incidat in foveam,
quam ipse hic fecit. (*Points to the pit.*)

Titus: Oho, audivistisne quo modo magister ipse eo inciderit? Numquam aequè risi—postquam ille abiit.

Marcella: Omnia audivimus. Sed nunc animum attende. I, quaere Gaium. Dic mihi eo convento opus est. Ineptus putat me et puellas omnes se amare. Curriculo veniet; at ego eum hinc sic ludificatum hodie dimittam ut se non noverit.

Titus: Me lubente feceris. Arrogantiam pueri ferre non possum. (*Goes off at the left.*)

Marcella (to the others): Vos profecto hanc pugnam videre vultis. Itaque quam primum e conspectu vos amolimini. Mihi paulisper discedendum est. Iam hic adero.

(*Exit Marcella at the right, while the others find hiding-places on the stage.*)

SCENE 3

(*From the left enter Titus with Gaius.*)

Gaius: Quid dixisti, Tite? Tuamne sororem me convenire velle? Satis mirari non possum cur puellae semper me arcessant.

Titus (with veiled irony): Minime mirandum est. Num putas in hac urbe multos tibi esse pulchritudine pares?

Gaius (flattered): Abi, me ludis.

Titus: Minime vero. Quin etiam heri, cum in portu multitudo hominum navem expectaret, prope puellas duas ignotas stabam. De te inter se loquebantur.

Gaius (with a conscious air): Quid dixerunt, quaeso?

Titus: Illa, quae natu grandior videbatur, "Gaio," inquit, "nihil umquam pulchrius vidi. Dicunt eum in palaestra omnibus antecellere." "Vah!" inquit altera, "quam velim eum videre."

Gaius (smoothing his hair): Aspice, sis; capillus meus quo modo me decet?

Titus: Visne ut domum curram ut illinc tibi speculum auferam?

Gaius (tartly): Etiam taces?

Titus: Nonne vis adferri aliquid pigmenti, quo clarius sit rubor oris tui?

Gaius (angrily): Vae capiti tuo. Mene mulierem esse putas? Cave malum; nam mihi si male dices, faciam ut pugnīs meis rubor tuo in ore eliciatur.

Titus: Noli irasci, Gai. Oblitusne es me te huc arcessivisse ut soror mea tecum loqui posset?

Gaius: Ita est, Tite. Sed miror quo puella se contulerit.

Titus: Mane paulisper. Eo ut eam quaeram. (*Goes off at the right.*)

Gaius (soliloquizing): Nimia est miseria pulchrum esse puerum. Marcella profecto me amat. Sagitta Cupido cor eius transfixit. Puto me quoque eam amare posse—si sescenta milia passuum abesset. Sed ubi tandem moratur? Probe a poeta antiquo dictum est:

Mulier profecto nātast ex ipsā Morā.

(*During this soliloquy the concealed actors manifest their delight.*)

SCENE 4

(*From the right enter Marcella in haste.*)

Marcella: Salve, Gai.

Gaius: Et tu salve, Marcella.

Marcella: Quid agitur?

Gaius (assuming an absurd posture): Statur ad hunc modum.

Marcella: Deludis, ut soles? Certe equidem puerum te piorem novi neminem. Quamvis ridiculus es, cum pater tuus non adest.

Gaius (loftily): Ego iam dudum patrem nihili facio. Iam excessit mihi aetas ex eius magisterio. Meo remigio rem gero. Iam sum plane vir.

Marcella: Non dubito. Sed quo is?

Gaius: Quo eam, rogas? Nonne ipsa tu me arcessivisti?

Marcella: Quid, puer scelestē! Putasne me pueros nequissimos arcessere?

Gaius: Quid est quod ex te audio? Nonne frater tuus mihi dixit te me convenire velle?

Marcella: Id quidem res alia est. Quid frater dicat, id mea minime refert.

Gaius: Pro Iuppiter! Decide collum mihi stanti, nisi istum fratrem tuum hodie male mulcavero, qui me hoc modo ludos fecerit.

Marcella: Ah, nimium saeviter, Gai. Nonne tu ipse iocari soles? Sed animum adverte id quod te rogo. Nos puellae, cum hodie hic sederemus, in illa arbore alta nidum vidimus. (*Points upward.*) Mihine dicere potes cuius generis aves eum fecerint? (*As if to get a better view, she pushes him gently toward the hidden pitfall.*) Clare iam vides? (*Gives him a final push, and steps back as he falls into the pit with a great splash.*)

(*The eavesdroppers rush laughing from their hiding-places. Gaius looks in a dazed fashion from them to his muddy clothes.*)

Claudia: O Cupido, ut vales?

Lucius: Sagitta cor tuum transfigitur? Visne ut medicum arcessam?

Gaius (shaking his fist): Nisi actutum hinc abis, te pollinctor curabit, non medicus.

(*All join hands and begin to dance about Gaius, chanting derisively:*)

O rosa rubra, O rosa,
Dumetis clam infixā,
Quid vero te fallacius,
Amaro, dulci mixta?

Rosa rubra, O rosa,
O rosa, rosa fera;
Spina tantum Gaius est:
Marcella rosa vera.

O rosa rubra, O rosa,
Spinetis, heu, innixa;
Quae manus te tractare vult,
Discedit vel transfixa.

Rosa rubra, O rosa,
O rosa, rosa fera;
Spina tantum Gaius est:
Marcella ROSA VERA.¹

(With the last words the dancers whirl off the stage, leaving Gaius looking helplessly about him.)

Gaius (recovering himself):

Spectatores, fabula est acta.
De me quoque, ut opinor, actum est.
Vos, si vultis, plaudite.

¹ In default of a better, the tune of "Yankee Doodle" will serve for these verses.